

въ възкръсеніето. А когато го поканихъ въ Фарисейска къща да обѣдва, той като видѣ гостителятъ че са чуди какъ е сѣднѣлъ на трапезата немытъ, зе отъ туй благословна причина, и осжди тежко лицемѣрието на книжницитъ, на Фарисеитѣ и на законоучителитъ които, като прѣстѣживать главното на законътъ, пазятъ съ голѣма внимателность бесполезны и ничтожны обычаи, и като натоварватъ другытъ съ тѣжки и мъчноносимы брѣмена, тѣ самы не ги допиратъ нищо съ край на прѣстѣтъ си, и тѣ самы, като не влѣзватъ въ пѣтътъ на добродѣтелята, възспиратъ и тѣзи, които искатъ да влѣзжтъ. За туй отъ този день тѣ наченѣхъ да го навѣтуватъ, и търсѣхъ на сѣкый начинъ да го уловжтъ отъ думытъ и работытъ му. (Мтк. аі. 1—.).

§. 43. *Иисусъ осжда Фарисейскыйтъ квасъ, лихоимството и прѣданностьта къмъ свѣтовнытъ работы.*

Мѣжду туй събра са много народъ, и той като са обърнж къмъ ученицытъ си, съвѣтува ги да са пазятъ отъ квасътъ на Фарисейското лицемѣріе, да не са божтъ отъ гоненіята отъ челоуѣцытъ; да не си прѣговарятъ какво ще отговарятъ, кога ги изведжтъ на сждовищата; да исповѣдатель за него прѣдъ челоуѣцытъ. И понеже единъ отъ народътъ поиска да му раздѣли наслѣдіето между него и братытъ му, Иисусъ отхвърли просбата му, съвѣтува отбѣгванъето отъ лихоимството, като прѣдложи и притчата за безумныйтъ богатъ, който като имаше намѣреніе да увѣличи житницытъ си, умрѣ прѣзъ пощыла. Подырь поучава да не сж прѣдадени за да са труджтъ за свѣтовнытъ нѣща, но да търсжтъ небесното царство: Отець небе-